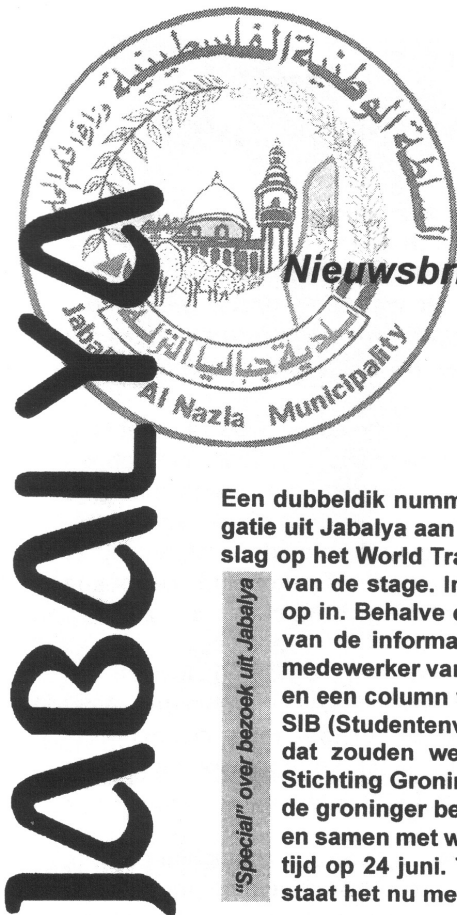

Nr. 4
oktober 2001

Nieuwsbrief Stichting Groningen-Jabalya

Van de redactie

Een dubbeldik nummer ter gelegenheid van het bezoek van een Palestijnse delegatie uit Jabalya aan Groningen die hier stage liep. Tijdens dit bezoek viel de aanslag op het World Trade Centre in New York. Dit overschaduwde de laatste dagen van de stage. In het interview dat we met de delegatie hadden gaan zij daarop in. Behalve een interview met de delegatie bevat dit nummer een verslag van de informatieavond op 6 september, een artikel van Francis de Jong, medewerker van OCSW, over de achtergronden en de invulling van hun stage en een column van Jan Keulen, uitgesproken op de informatie-avond van de SIB (Studentenvereniging voor Internationale Betrekkingen) op 19 juni. Want dat zouden we met alle artikelen over de delegatie haast vergeten: de Stichting Groningen-Jabalya was ook nog heel actief met het informeren van de Groninger bevolking over Jabalya. Samen met de SIB een discussieforum en samen met wijkcafé "de Omhelzing" een uitverkochte Palestijnse maaltijd op 24 juni. Ten slotte in dit vierde nummer antwoord op de vraag: "hoe staat het nu met het project dat Groningen in Jabalya zou doen?".

"Special" over bezoek uit Jabalya

Projectvoorstel van B&W aan de gemeenteraad *Project voor de jeugd in Jabalya*

Eén van de concrete resultaten van het bezoek van de Palestijnse delegatie is het besluit van het college van B en W om het jeugdproject ter besluitvorming voor te leggen aan de gemeenteraad. Het voorstel bestaat uit drie onderdelen

- begeleiding van de ontwikkeling van het jeugdbeleid in de gemeente Jabalya.
- bouw van een jongerencentrum .
- scholing van personeel voor het jongerencentrum (door stage in Groningen bij o.a.de BSO schildersbuurt)

Het voorstel is ontwikkeld naar aanleiding van een verzoek van de gemeente Jabalya om samenwerking op dit gebied. Het bezoek van de Groningse delegatie aan Jabalya begin september vorig jaar had tot doel naast kennismaking om de mogelijkheden voor zo'n project te onderzoeken. Kort na dat bezoek brak de tweede Intifada uit. Voor een verdere uitwerking van dit plan is een tweede bezoek aan Jabalya noodzakelijk. Gezien de moeilijke politieke situatie is dat op korte termijn niet mogelijk. De taak van de Stichting Groningen-Jabalya is om het draagvlak onder de Groninger bevolking voor dit project verder te ontwikkelen.

INTERVIEW PALESTIJNSE GASTEN

Wat heeft het bezoek tot nu toe opgeleverd?

Burgemeester Samara verwoord namens de delegatie hoe zij het bezoek aan Groningen ervaren hebben: "Allereerst wil ik de burgemeester en alle betrokkenen (de gemeenteraad en de vrienden van de stichting) bedanken voor de ontvangst in Groningen en voor het grote begrip dat ze hebben getoond voor de problemen waar wij mee worden geconfronteerd. Speciale dank spreek ik uit voor de leden van de delegatie vanwege hun steun en het onderhouden van de contacten na hun bezoek van afgelopen jaar. Dat was heel belangrijk."

"We zijn zeer verrast over de schoonheid en de organisatie van Groningen. Tijdens ons verblijf hebben we veel onderdelen van de gemeentelijke organisatie kunnen bezoeken zoals: onderwijs, kinderopvang, musea, Hanzehogeschool. Vooral het bezoek aan de kinderopvang was belangrijk omdat we daar konden zien hoe dat in Nederland wordt aangepakt."

Hij zegt heel blij te zijn met het positieve besluit van de gemeenteraad ten aanzien van het projectvoorstel.

"Het is heel belangrijk dat we niet met lege handen naar Jabalya zouden terugkeren. Dit project is voor de gemeente Jabalya heel belangrijk. Om onze dankbaarheid te laten zien, zal het gebouw waar de kinderopvang zal worden gehuisvest genoemd worden naar de Stichting Groningen-Jabalya.

Is het mogelijk dat er in de toekomst contacten worden gelegd met non gouvernementele organisaties zoals vakbonden?

Ja dit is zeker mogelijk: er zijn bovendien al adressen uitgewisseld. Via ons kan in de toekomst met elke organisatie contact worden gelegd.

Kunt u ons een beeld geven van het werk dat u in Jabalya dagelijks doet?

Burgemeester Samara: "Ik heb veel ontmoetingen met burgers die mij willen spreken over allerlei dagelijkse problemen bijvoorbeeld de levering van elektriciteit vergt veel aandacht. Het werk aan de infrastructuur is een belangrijke taak van de gemeente. In 1994 toen wij namens de Palestijnse Autoriteit de

gemeente gingen besturen was er jarenlang niets aan de infrastructuur gedaan. We hebben toen riolering aangelegd en straatverlichting. Over dit soort projecten heb ik als burgemeester veel contact met donororganisaties. Ook breng ik veel onaangekondigde bezoeken aan gemeentelijke projecten. Er zijn 15 gemeentelijke diensten in Jabalya

Voor nu als gevolg van de intifada is het leven voor mensen veel moeilijker geworden. Veel inwoners werkten in Israël, maar zijn nu werkloosheid. Daarnaast vertegenwoordig ik de gemeente in externe contacten.

Allah: "Ik werk als directeur voorlichting op het departement van volkshuisvesting. In die functie heb ik de supervisie over 9 medewerkers. Daarnaast werk ik nauw samen met de minister van volkshuisvesting. Als hij een ontmoeting

heeft met de pers dan organiseer ik de persconferentie.

Daarnaast ben ik ook hoofdredacteur van het orgaan dat het ministerie uitgeeft.

Daarnaast ben ik ook actief in het bewonerscomité van

Al Karama Towers. Dat is een relatief nieuwe wijk met

13 flatgebouwen waar in totaal zo'n vijftienduizend mensen wonen. Het comité bestaat uit 11 mensen. Het betekent in de praktijk dat je veel problemen van bewoners moet aanhoren en kijken of je daar een oplossing voor kunt vinden. Als het gaat om problemen die te maken hebben met huisvesting, kan ik via mijn contacten op het ministerie vaak wel iets voor de mensen doen, maar veel klachten hebben ook te maken met het ontbreken van faciliteiten in de wijk.

Burgemeester Samarah omringt door kinderen van de BSO-Schildersbuurt.

Basheer: "Ik ben de algemeen manager (te vergelijken met de gemeentesecretaris red.) Ik ben de tussenpersoon tussen de gemeentelijke organisatie en de gemeenteraad. Ik bezoek vaak ambtenaren die buiten aan het werk zijn. Verder wordt ik vaak gevraagd te bemiddelen als er binnen de ambtelijke organisatie conflicten zijn. Ook ben ik betrokken bij het jaarlijkse begrotingsoverleg. Ook behandel ik de problemen van mensen die door de intifada hun werk zijn kwijt geraakt en bijvoorbeeld de huur niet meer kunnen betalen. Zij krijgen een korting op de huur. Een ander belangrijk onderdeel van de infrastructuur is de watervoorziening.

Een ander voorbeeld van de zaken die je moet oplossen is de huisbouw. Op zich mag iedere inwoner zelf zijn huis bouwen, maar hij moet wel de noodzakelijke vergunningen hebben. Voor 1994 was dat niet nodig en sommige bouwen nog steeds illegaal. Ook stuiten we op het illegaal privé gebruik van grond dat eigendom is van de gemeente. Daarnaast is het beheer van de rioering in Jabalya kamp in de wintermaanden een probleem.

.....
Er zijn veel zaken die niet doordringen tot de westerse media. Buitenlandse journalisten worden in Palestijns gebied met respect behandeld terwijl er regelmatig mishandelingen plaatsvinden door Israelische soldaten.

Tot slot Hoe beleven zij de aanslagen in de VS?

"Het is pijnlijk maar wij hebben toch het gevoel gekregen dat wij er op worden aangekeken, terwijl Palestijnen met deze aanslag niets te maken hebben. Het is tegen ons belang want wij hebben juist de steun van de VS nodig. Wij betreuren ook het feit dat de media hier in

Nederland geen aandacht is voor het misbruik dat Israel maakt van de aanslagen. Afgelopen etmaal was er een Israelische inval in Jenin (Palestijnse stad op de westbank) waarbij burgers omkwamen. Door de aandacht die nu op Amerika is gericht wordt dit niet eens gemeld. Er zijn veel zaken die niet doordringen tot de westerse media. Buitenlandse journalisten worden in Palestijns gebied met respect behandeld terwijl er regelmatig mishandelingen plaatsvinden door Israelische soldaten. Ook de auto van Mary Robertson, de hoge commissaris voor de mensenrechten werd tijdens een bezoek door kolonisten beschoten. Wij hopen dat de mensen hier in Nederland in de toekomst via hun TV zenders minder eenzijdige informatie krijgen. Dan zullen ze begrijpen dat wij strijden voor het recht op ons eigen land"

Hoe begin je een opstand?

Door Jan Keulen

Wek grote verwachtingen. Laat Arafat en Rabin handen schudden in de tuin van het Witte Huis. Laat hen toespraken houden waar je tranen van in je ogen krijgt: 'geen oorlog meer, geen bloedvergieten, onze kinderen zullen in vrede leven...' Hou het vredesproces gaande met geheime onderhandelingen, afgewisseld met grandioze 'successen' die breed worden uitgemeten in de media: Oslo, Washington, Parijs, Cairo, Wye, Stockholm, Amman, Camp David, Sharm al Sheik. Laat de wereld telkens de beelden zien van handen die worden geschud, laat haar telkens de mooie toespraken horen.

Zorg ervoor dat je in de onderhandelingen altijd aan het langste eind trekt. Trek je niets aan van de internationale wetten, mensenrechtenhandvesten en VN-resoluties. Voor de zekerheid maak je je strategische bondgenoot, het sterkste land ter wereld dat jou altijd door dik en dun steunt en van wapens voorziet, tot bemiddelaar.

Terwijl je over vrede praat in Oslo, Washington, Parijs, Cairo, Wye, Stockholm, Amman, Camp David en Sharm el Sheik schep je zoveel mogelijk voldongen feiten, die ervoor zorgen dat je in controle blijft. Zo verdeel je de Westelijke Jordaanoever in een gebied A, een gebied B en een gebied C. De Palestijnse Autoriteit krijgt volledige controle over slechts 18% van de Westoever. Het kleine Gaza verdeel je in gele, witte, blauwe en groene gebieden. Je behoudt de controle over de wegen en 6.000 kolonisten krijgen 40% van het grondgebied van Gaza. Op de resterende 60% van Gaza mogen de meer dan een miljoen Palestijnen hokken. Oost-Jeruzalem sluit je volledig van de andere Palestijnse gebieden af.

Tijdens de zeven jaar onderhandelingen onteigen je 200 vierkante kilometers Palestijnse landbouwgrond voor je nederzettingen, wegen en infrastructuur. 80.000 olijf- en fruitbomen, die in de weg staan van je nederzettingen en wegen, hak je eenvoudigweg om. Wat geeft het dat de Palestijnse eigenaren daardoor verder verarmen? Ze kunnen als dagloners toch werk zoeken in Israël, als de Palestijnse gebieden tenminste niet zijn afgesloten?

Je moet onderhandelen over nederzettingen maar bouwt er ondertussen 30 nieuwe settlements bij, waaronder steden als Kiryat Sefer en Tel Zion. Je bouwt 90.000 nieuwe huizen in bezet Oost-Jeruzalem. De huizen zijn alleen bestemd voor joodse burgers, dat spreekt vanzelf. Tegelijkertijd vernietig je, terwijl je over vrede onderhandelt, 1200 Palestijnse huizen die 'zonder vergunning' zijn gebouwd. Bij het begin van het Oslo-proces, in 1993, waren er ongeveer 200.000 joodse kolonisten. In 2000 waren dat er 400.000. Van te voren heb je al besloten dat die nederzettingen deel blijven uitmaken van Israël, ondanks dat over dit thema eigenlijk moet worden onderhandeld. Je verbindt de nederzettingen met elkaar en met Israël door middel van een grootschalig wegennet, dat uiteraard onder jouw controle blijft. De wegen doorsnijden het land van je vredespartner, delen het op in een ontelbare hoeveelheid kleine 'eilandjes'. Zo ben je er in ieder geval zeker van dat er geen levensvatbare Palestijnse staat zal ontstaan.

Leg een permanente sluiting op van de Palestijnse gebieden. Dat betekent weliswaar dat de Palestijnse boeren en landarbeiders, die thuis geen werk meer hebben omdat ze hun land kwijt zijn geraakt, in Israël niet meer aan de slag kunnen, maar wat geeft het? Gastarbeiders uit Roemenië en Thailand zijn goedkoper. De afsluiting betekent ook dat de Palestijnen niet meer naar Jeruzalem kunnen, eens het sociale, culturele centrum van de Palestijnse samenleving en de plaats waar de belangrijkste islamitische en christelijke heiligdommen zijn.

Steel hun water. De Palestijnen in de Westoever en Gaza mogen dorstig zijn, als jij maar genoeg te drinken hebt en je zwembaden kunt vullen. Al is het met water dat voor 25% uit de ondergrondse reserves van de Palestijnse gebieden komt. Maak het landschap en het milieu kapot. Het breekbare historische landschap van Palestina is nauwelijks meer te herkennen met al die nederzettingen en wegen.

Als de bezetting nauwelijks meer terug te draaien is deel je mee dat jouw concept van vrede 'separatie' is. Je sluit de Palestijnen op in een soort Bantustans, ontnemt hen de hoop op een betere toekomst en op een levensvatbare staat. Je voert de controle op, vernedert hen en valt hen telkens lastig en eindelijk ben je geslaagd in je opzet: de opstand breekt eindelijk uit.

Dan vertel je de wereld hoe je probeerde te onderhandelen, hoe graag je vrede wilde en hoe teleurgesteld je bent dat ze je hebben laten stikken. Hoe ze jouw goede bedoelingen beantwoordden met stenen. Ze zijn kennelijk nog niet klaar voor de vrede, ze hebben je genereuze voorstellen in de wind geslagen. En nu, totdat ze beloven met het geweld op te houden en naar de onderhandelingstafel terug te keren, ben je wel gedwongen hen te vuur en te zwaard te bestrijden. Je verdedigt je, meer niet, zij zijn immers de agressors? Dus sta je in je recht de meest geavanceerde Amerikaanse wapens te gebruiken, dorpen en steden af te sluiten, honderden huizen en duizenden hectares landbouwgrond te verwoesten. Totdat ze hun lesje geleerd hebben.

Jan Keulen is freelance journalist en was jarenlang correspondent in het Midden-Oosten (met dank aan Jeff Halper)

Israël heeft de sleutel

Op donderdagavond 6 september hadden de drie vertegenwoordigers van de Gemeente Jabalya: de heer Samarah, burgemeester, de heer Basheer, gemeentesecretaris en de heer Yaghi, coördinator van het woningblok Al Kamara Towers een openbare ontmoeting met zo'n dertig belangstellenden. Bij het begin werd een verklaring van de delegatie uitgereikt waarin zij hun dank betuigden voor de steun van de mensen betrokken bij Groningen-Jabalya en in het bijzonder Dick Smit.

Het was niet hun bedoeling afbreuk te doen aan de band die Nederlanders met Israël hebben vanwege alles wat de Joden in de Tweede Wereldoorlog is aangedaan. Ze waarderen deze humanitaire betrokkenheid omdat zij als Arabieren en moslims alle vormen van discriminatie en racisme (waar het nazisme de ergste vorm van was) verwerpen. Maar om een neutraal beeld te hebben van wat er nu in hun land plaats heeft is het nodig om ook oog te hebben voor wat de Palestijnen wordt aangedaan. Zij zijn blij dat er nu in Nederland een ontwikkeling in die richting gaande is, al begrijpen ze dat Nederlanders moeite hebben met aanslagen waarbij burgers omkomen. Zij hebben dat ook maar willen toch op twee dingen wijzen:

.....
Om een neutraal beeld te hebben van wat er nu in hun land plaats heeft is het nodig om ook oog te hebben voor wat de Palestijnen wordt aangedaan
.....

dit soort acties kwamen in de regio ook al voor 1948, de onafhankelijkheid van de staat Israël, voor. Joodse organisaties, o.a. onder leiding van Begin en Sharon beiden later premier, ondernamen acties waarbij Britse en

Palestijnse burgers het slachtoffer waren; bovendien laat de regering van Israël vandaag de dag dit soort aanslagen op de palestijnse burgerbevolking maar dan veel bruter en met moderne middelen uitvoeren; de psychologische

achtergrond. Mensen die de machteloosheid tegenover het Israëliisch geweld om zich heen zien en alle ellende die daaruit voortvloeit voor de bevolking en dan geen andere oplossing zien dan een zelfmoordaanslag.

Ondanks de huidige droevige omstandigheden is de delegatie er van overtuigd dat er

Officiële ontvangst van de delegatie door Burgemeester Wallage v.l.n.r. Gemeentesecretaris Basheer, Wallage, Burgemeester Samarah en bewonersvertegenwoordiger Alaa Yaghi

een Palestijnse staat zal komen. De Palestijnen zijn tevreden met een staat van slechts 22% van hun historisch gebied. Als dit gerealiseerd is kan Israël veilig en in vrede leven. Vrede is de beste weg om de veiligheid en de levens in beide naties te bewaren.

wijs. HBO-instellingen en universiteiten zijn er minder. De scholen zijn echter doelwit van Israëlische blokkades waardoor veel ouders hun kinderen niet naar school durven te sturen. Ook de Palestijnse media liggen onder vuur van Israël. Via internet is het echter wel

Als aanvulling hierop wijst dhr Samarah op de dominantie van het standpunt van Israël in de Europese media. Als er een Israëliër gedood wordt maken de media daar een groot drama van. De dood van

.....
• **Als er een Israëliër gedood wordt** •
• **maken de media daar een groot** •
• **drama van. De dood van Palestijnse** •
• **vrouwen en kinderen wordt echter** •
• **gebracht als een onvermijdelijk** •
• **gevolg van de oorlog** •
.....

Palestijnse vrouwen en kinderen wordt echter gebracht als een onvermijdelijk gevolg van de oorlog. Zo zijn er maar twee ziekenhuizen in de Gazastrook voor meer dan 1 miljoen mensen. Regelmatig verdelen de Israëliërs het gebied in vier delen waartussen geen verkeer is toegestaan waardoor veel mensen geen ziekenhuis kunnen bereiken. Er zijn tientallen voorbeelden van vrouwen en kinderen die daardoor gestorven zijn.

Israël wordt gesteund door de VS, waardoor het de sterkste militaire macht in de regio is.

Het heeft een luchtmacht, een vloot, een leger met tanks – waarmee ze dagelijks ons gebied binnen rijden - terwijl de Palestijnen alleen persoonlijke wapens hebben.

Door de akkoorden van Oslo is onze economie afhankelijk van de Israëlische. Omdat Israël de grenzen totaal heeft afgesloten hebben 400.000 mensen die voor de Intifadah in Israël werkten geen werk. Onze exportproducten (bloemen, fruit, olijfolie) worden regelmatig dagenlang niet doorgelaten. De elektriciteit wordt elke dag wel afgesloten en zonder elektriciteit ook geen water (elektr. pompen).

Tenslotte wijst dhr Samarah er op dat je om de waarheid te weten beide partijen moet horen.

Naar aanleiding van vragen geeft de delegatie nog nadere en gedetailleerdere informatie. Het onderwijs in Gaza is relatief goed. Elk dorp heeft voortgezet onder-

mogelijk om in Nederland onafhankelijke Palestijnse media te raadplegen. het is voor Palestijnen niet mogelijk om van Gaza naar de West-Bank te reizen. Dhr. Basheer heeft zijn zoon die daar studeert al

meer dan een jaar niet gezien. Ook voor voedsel en medicijnen zijn de Palestijnen afhankelijk van Israël. Voorheen liet Israël slechts het noodzakelijke door zodat er steeds een tekort was aan allerlei basisbehoeftes. nu is dat nog veel erger. Voor 1970 werkten in Gaza (een 40 km lange strook langs de kust) 40.000 mensen in de visvangst. Nu kun je er bijna geen vis meer krijgen. dat komt omdat de goede visgronden op 20 km afstand liggen en de Israëlische vloot beschiet vissersboten die buiten de 5km zone

Het verhaal van dhr. Samarah

De heer Samarah is opgeleid tot onderwijzer. Na zijn opleiding is hij door de Israëliërs 8 jaar gevangen-gezet (zijn broer negen jaar). Het huis werd vernield. Hun vader stierf van ellende. De familie kreeg een tent van het Rode Kruis omdat ze geen toestemming kregen hun huis te herbouwen. Voor het militaire gerecht mocht je als verdachte niets zeggen. De rechter vroeg aan de Israëlische soldaat of dhr. Samarah gemarteld was. De soldaat ontkende dat terwijl op het lichaam van dhr. Samarah tot op de dag van vandaag de littekens zichtbaar zijn.

Toen hij na acht jaar vrij kwam moest hij in ballingschap. Hij heeft daar gewerkt als onderwijzer. Tot hij terug kon gaan om zijn land te helpen opbouwen. Het geld dat hij gespaard had besteedde hij aan het kopen van een stuk land en het planten van sinaas-appelbomen. Vorig jaar konden ze voor het eerst vruchten geven. Maar het Israëlische leger vernielde het land en de bomen met bulldozers. Als hij er naar toe zou gaan zou hij gedood worden.

Duizenden boeren is overkomen wat hem is overkomen.

Een Z(werf)team is bezig onder de goedkeurende blik van gemeentesecretaris Basheer zwerfvuil te verzamelen

komen. Bovendien liggen veel Israëlsche nederzettingen pal langs de kust zodat vis-sers geen toegang hebben tot de zee. Israël weet dat het de sleutel van de Palestijnse econo-mie in handen heeft en gebruikt die. Er leven veel Palestijnen in andere landen, vaak onder ondemocratische regiems. Maar ook voor Palestijnen in de VS en Europa is het moeilijk om steunacties te organiseren. Wel geven zij veel steun aan hun families. Via informele kanalen is het heel goed mogelijk geld over te brengen. De delegatie weet niet of zij door de Israëliërs doorgelaten worden als ze teruggaan. Ze willen via Egypte reizen, maar deze grens is vaak afgesloten, soms dagenlang.

Er waren ook vragen die discussiepunten aanroerden. Een aanwezige wilde weten of er als gevolg van de langdurige gevechten geen beweging onder de bevolking (bijv. vrouwen die hun zonen kwijt raken) groeit die een eind wil aan al het geweld. Volgens de delegatie zien de vrouwen heel goed dat Israël de aan-stichter is van de oorlog. Ze moeten extra hard werken om hun gezin in leven te houden als gevolg van de blokkades; ze moeten van-wege die blokkades meer moeite doen om hun kinderen naar school te brengen. Daarom nemen veel vrouwen deel aan begrafenis-sen en andere demonstraties.

Een andere vragensteller wilde weten waar-om de Oslo-akkoorden nadelig zijn voor de Palestijnen. De burgemeester hield een lang verhaal dat er op neer kwam dat het officiële standpunt is dat niet de inhoud van de akkoorden, maar het feit dat Israël de akkoor-den niet nakomt het probleem is.

Ook werd gevraagd wat we hier in Groningen kunnen doen? Moeten we Israëlsche produc-ten boycotten?

De delegatie riep daartoe niet op, maar deed een beroep op de aanwezigen om het Palestijnse standpunt te begrijpen en zo veel mogelijk aan anderen uit te leggen. Men ver-wachtte het meest effect er van als in Europa veel meer mensen de Palestijnse zaak gingen ondersteunen.

Een concreet voorstel voor het zenden van een professioneel medisch team naar Gaza zowel voor "fact-finding" als voor medische hulp was welkom. Er zijn nu 20.000 gewon-den en dat aantal gaat de huidige capaciteit in Gaza te boven. NGO's zouden de mensen-rechtsituatie aan de orde kunnen stellen en informatie geven over de situatie.

Toen Dick Smit daarna het formele deel van de bijeenkomst afsloot, was dat nog niet het einde van de gesprekken en discussie.

Aanleiding bezoek Jabalya aan Groningen

MMTP

In het kader van het co-financieringsprogramma, Gemeentelijke Samenwerking met Ontwikkelingslanden (GSO), organiseerde de VNG in week 35, 36 en 37 het Municipal Management Training Programme Citizens' Participation Local Governance (Burgerparticipatie).

Bij de gemeente Groningen kwam begin juni het verzoek binnen om wat Palestina betreft een rol te spelen bij de uitnodiging van de gemeente Jabalya in de Gazastrook. Van de Gemeente werd dan verwacht om de laatste 2 weken van het bezoek inhoud te geven aan een stage bij de Gemeente Groningen.

Het MMTP Burgerparticipatie heeft intussen plaatsgevonden van maandag 27 augustus tot en met vrijdag 14 september. Het eerste gedeelte van het programma (week 35) vond plaats bij de VNG in Den Haag en heeft vooral een theoretisch karakter gehad waarbij ook ruimte is ingebouwd voor ervaringsuitwisseling, discussie over 'wat is participatie' en presentatie van het project 'Toolkit Citizens Participation' (verzamen van best and bad practices van burgerparticipatie in lokaal bestuur en het analyseren van de participatieve beleidsinstrumenten die gebruikt zijn. Dit wordt tzt gepresenteerd op een website)

Het tweede gedeelte in Groningen zou vooral betrekking hebben op het invulling geven aan de stageopdracht. Die opdracht zal gericht zijn op het ontwerpen van een burgerparticipatie project voor het lokale bestuur in Jabalya.

De Keuze voor Jabalya

De VNG heeft vanaf 1996 de oprichting en implementatie van een Palestijnse equivalent van de VNG, de APLA (Association of Palestinian Local Authorities), ondersteund, en wil in dat kader ook relaties tot stand brengen tussen Nederlandse en Palestijnse gemeenten, zodat deskundigheid kan worden uitgewisseld en steun kan worden gegeven aan de opbouw en versterking van Palestijnse gemeenten.

In april 1999 heeft een delegatie van de VNG met burgemeester Jacques Wallage als delegatieleider een bezoek gebracht aan Palestina.

De gemeente Jabalya in Palestina heeft haar voorkeur uitgesproken om samen met een Nederlandse gemeente een welzijnsproject of een kinderopvangproject op te zetten.

In de nota "Uit de Kinderschoenen" spreekt de gemeente Groningen haar voornemen uit om de mogelijkheden te onder-

zoeken voor het ondersteunen van een niet-commercieel kinderopvangproject in de gemeente Jabalya.

Bovenstaande heeft geleid tot een werkbezoek (september 2000) met als doel de mogelijkheden te onderzoeken voor de gemeente Groningen en het particulier initiatief in Groningen om in de gemeente Jabalya een project te starten samen met de gemeente Jabalya.

De gemeente Jabalya heeft in tegenstelling tot sommige andere Palestijnse steden geen relaties met gemeenten uit het Westen maar hebben daar wel dringend behoefte aan. Aan de jongerenproblematiek geeft de gemeente Jabalya een hoge prioriteit mede daar ongeveer 60 % van de bevolking jonger dan 16 jaar is. Doel van het beleid voor de (middel)lange termijn is dan ook het ontwikkelen van een samenwerkingsproject voor de jeugd.

Op grond van de bevindingen van de Groningse gemeentelijke delegatie is aan de raad voorgesteld om aan te sluiten bij de doelen van Jabalya en een project voor de jeugd in Jabalya te ontwikkelen.

Stage in Groningen

Het bezoek van de delegatie uit Jabalya is gezien het bovenstaande de volgende stap in de opbouw van de relatie tussen Groningen en Jabalya. Tijdens het stage gedeelte in Groningen dat 2 weken heeft geduurd zijn vooral projecten waarin burgers actief in deelnemen bezocht met als hoofdthema, de jeugd. Tevens is ruimte ingepland voor het werken aan de opdracht, officiële bezoeken en een vrijetijds gedeelte.

Aan de organisatie van het bezoek en invulling van het stage programma is nauw samengewerkt tussen de dienst OCSW en de Stichting Groningen - Jabalya. De voorzitter van de stichting heeft in de voorbereiding en tijdens de stage als coördinator en begeleider gefungeerd.

De delegatie bestond uit:

1. Khalil A K Samara, *Burgemeester*
2. Mohammed Bashir A A Altayeb, *Municipal director.*
Vergelijkbaar met de gemeentesecretaris.
3. Alaaedeen M A Yaghi, *functie: Housing council employee.*
Board member of local NGO.

Francis de Jong.

Ja , ik wil op de hoogte blijven van het Jabalya-project

Naam:

Adres:

Woonplaats:

Telefoon:

Email:

**Opsturen aan St. Groningen-Jabalya,
Coehoornsingel 87 9711 BR Groningen**

Colofon

Redactie Bert Giskes en
Pieter van Niekerken.

Verder werkten mee: Jan Keulen en Francis de Jong

Ontwerp en lay-out: Harm van der Veen

De stichting is telefonisch te bereiken:

Bert Giskes (van het Centrum voor internationale samenwerking COS)
Tel 5421370 / 3132076

Dick Smit (gemeenteraadslid GroenLinks)
Tel 3185077 / 3677764

Postadres:
Coehoornsingel 87, 9711 BR Groningen

Email: jabalya@hotmail.com